

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Bizottság C/2/2003. sz. (ex NN 22/2002) állami támogatási ügyben 2004. május 19-én hozott C(2004)1814 határozatának 1. cikkét, amely Dániának a TV2/Danmark javára tett intézkedéseire vonatkozik, amennyiben az megállapította a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján.
- kötelezze a alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság a megtámadott határozatban engedélyezte a TV2/DANMARK-nak 1995. és 2000. közt nyújtott, licenccíjak és bizonyos más intézkedések formájában adott támogatást, mint amely összeegyeztethető a közös piaccal, 628,2 millió DKK kivételével, amely a Bizottság véleménye szerint tiltott állami támogatásnak minősül, és amelyet a Dán Királyság köteles visszafizettetni a TV2/DANMARK A/S társasággal. A felperes a határozat azon részének megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság megállapította a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság értékelése téves annak a kérdésnek a felülvizsgálata tekintetében, hogy a TV2/DANMARK A/S közszolgálati kötelezettségét megfelelő részletességgel határozták-e meg, amennyiben az úgy találta, hogy a TV2/DANMARK A/S programkínálatának egésze közszolgálati kötelezettségének részét képezi. Pontosan e tényező miatt nehéz felülvizsgálni, hogy a dán állam a közösségi versenyszabályoknak, különösen az EK 87. cikk (1) bekezdésének és az EK 86. cikk (2) bekezdésének megfelelően járt-e és jár-e el.

A felperes hozzáteszi, hogy a Bizottság módszere, amellyel értékelte az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősített támogatás összeegyeztethetőségét a közös piaccal, helytelen, mert nem veszi tekintetbe a 87. cikk (1) bekezdésével ellentétes közvetett (horizontális) állami támogatásokat (keresztfinanszírozás):

- mivel a TV2/DANMARK A/S versenyellenes magatartása a televíziós reklám-eladások piacán nem lehet szükséges közszolgálati kötelezettségének teljesítéséhez az EK 86. cikk (2) bekezdése szerinti értelemben, következésképpen az EK 87. cikk (1) bekezdése teljes mértékben vonatkozik a TV2/DANMARK A/S kereskedelmi piacokon tanúsított magatartására;
- mivel a Bizottság csak azt vizsgálta, hogy az állam nyújtott-e túlkompensációt a kereskedelmi tevékenységek támogatására (közvetlen vertikális és tiltott állami támogatás), azt nem, hogy az államtól kapott kompenzációt (közvetlen vertikális és megengedett állami támogatás) a kereskedelmi tevékenységek terén versenytorzító gazdasági előny szerzése céljából nyújtották-e;
- mivel a Bizottság által alkalmazott „elkülönített tevékenységhez kapcsolódó költség-teszt” nem irányadó a jelen

esetben, mert azt a TV2/DANMARK A/S versenytársai költségeinek (nem a TV2/DANMARK A/S saját költségeinek) és a TV2/DANMARK A/S kereskedelmi tevékenységéből származó bevétele összehasonlítására alapították, ezáltal a hatékonyság szintje közt lehetséges eltéréseket figyelmen kívül hagyták, következésképpen a teszt nem mutatja ki, hogy a TV2/DANMARK A/S kereskedelmi tevékenysége a keresztfinanszírozás révén versenytorzító gazdasági előnyt hozott-e létre;

- mivel a Bizottság által alkalmazott árteszt sem irányadó a jelen esetben.

A TV Danmark A/S és a Kanal 5 Denmark Ltd. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 13-án benyújtott kereset

(T-336/04. sz. ügy)

(2004/C 262/95)

(Az eljárás nyelve: angol)

A TV Danmark A/S és a Kanal 5 Denmark Ltd., székhely: Hounslow, Egyesült Királyság, képviseli: D. Vandermeersch, K. Karl és H. Peytz ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 13-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a jogdíjak és más eszközök formájában a TV2/Danmark, dán közcélu műsorszolgáltató részére nyújtott állami támogatásról szóló 2004. május 19-i C 2/03. számú bizottsági határozat 1. cikkét abban a részében, amelyben a Bizottság kifejti azon álláspontját, miszerint a TV2/Danmarknak 1995 és 2002 között jogdíj-bevételek és a határozatban felsorolt egyéb eszközök formájában nyújtott állami támogatás az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján a közös piaccal összeegyeztethető;
- kötelezze a Bizottságot a felperesek jelen kereset következtében felmerült költségeinek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság kifejtette, hogy a TV2/Danmark dán közcélu műsorszolgáltató 1995 és 2002 között az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásban részesült. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a támogatás az EK 86. cikk (2) bekezdése értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, egy 628,2 millió DKK értékű túlkompensáció kivételével, amelyet a TV2/Danmark A/S-nek vissza kell fizetnie.

A felperesek azt kérik, hogy a Bíróság semmisítse meg a határozat 1. cikkének azt a részét, amely megállapítja, hogy a támogatás egy része a közös piaccal összeegyeztethető. Álláspontjuk szerint a Bizottság ezzel megsértette az EK 86. cikk (2) bekezdését, az EK 87. és 88. cikket, valamint a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló, az EK Szerződéshez csatolt jegyzőkönyvet.

A felperesek álláspontja szerint a Bizottság azáltal sértette meg az EK 87. és 88. cikket, hogy, noha a támogatást új támogatásnak minősítette, mégis megállapította, hogy az (a túlkompensáció összegét kivéve) a közös piaccal összeegyeztethető, pedig a bejelentés hiánya miatt az egész támogatást jogellenesnek kellett volna minősítenie.

A felperesek szerint továbbá sérti az EK 86. cikk (2) bekezdését, az EK 87. és 88. cikket, valamint a jegyzőkönyvet a Bizottság azon megállapítása is, hogy a TV2 valamennyi költsége közcélú műsorszolgáltatói kötelezettségei körében merült fel és ezért jogosult volt az állami támogatásra annak ellenére, hogy a TV2 közcélú műsorszolgáltatási kötelezettségei nem voltak pontosan meghatározva. Azzal is megsértette a Bizottság a felsorolt rendelkezéseket, hogy az állami támogatást annak vizsgálata alapján hagyta jóvá, hogy a TV2-nek a „nyereségmaximalizálás” volt-e a célja, a bizonyítási terhet pedig a felperesekre hárította át. A Bizottság súlyos értékelési hibát is vétett annak a körülménynek a figyelmen kívül hagyásával, hogy a TV2 nyilvánvalóan alacsonyabb árakat szab meg, mint egy hatékony, önálló gazdasági szereplő.

Végül a felperesek álláspontja szerint a Bizottság megsértette az EK 86. cikk (2) bekezdését valamint a Jegyzőkönyvet azáltal is, hogy a TV2 árpolitikáját és a dániai árszínvonalat illető saját kétségei ellenére jóváhagyta a támogatást. Az is az EK 86. cikk (2) bekezdésének sérelmét jelenti, hogy a Bizottság elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a TV2 nettó költségei arányban álltak-e közcélú műsorszolgáltatói kötelezettségeivel, illetve, hogy tudomásul vette, hogy Dániában egyáltalán nincs, vagy nem kielégítő annak felügyelete, hogy a TV2 teljesíti-e a ráruházott közcélú megbízatást.

A Centro Europa 7 srl által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 11-én benyújtott kereset

(T-338/04. sz. ügy)

(2004/C 262/96)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Centro Europa 7 srl, képviselik: Vittorio Ripa di Meana és Roberto Mastroianni ügyvédek, 2004. augusztus 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperes által 2001. október 18-án benyújtott panasz irattári elhelyezéséről szóló határozatot, amelyet a felpereshez a Versenypolitikai Főigazgatóság igazgatója, Menshing úr 2004. június 4-i, faxon 2004. június 9-én továbbított D (2004)/471. sz. levelében juttatott el;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügy felperese 1999 júliusában részt vett Olaszországban az országos, földi frekvenciákon analóg technikával történő magán televíziós műsorterjesztésre vonatkozó koncessziók kibocsátására kiírt pályázaton, és elnyerte a koncessziót „szabad” tevékenységre, 6 éves, további 6 évvel meghosszabbítható időtartamra. A felperes ugyanakkor a mai napig nem tudta beindítani saját, „szabad” műsorterjesztő tevékenységét, mivel számára nem lettek kiosztva a koncesszió értelmében öt megillető frekvenciák. Ugyanis a Piano nazionale delle frequenze (nemzeti frekvencia-terv), amely lehetővé tette volna jogos elvárásai teljesítését, nem valósulhatott meg teljesen, mert – a hatályos olasz szabályozás alapján – a frekvenciákat koncesszióval nem rendelkező televíziós szolgáltatók foglalják el, akik az 1997. évi 249. törvény által bevezetett „átmeneti időszak” értelmében folytathatták működésüket. Következésképpen a Mediaset csoport harmadik csatornája („Retequattro”) tevékenységének folytatása lehetetlenné tette azon frekvenciák felszabadítását, amelyek elengedhetetlenek a felperes számára saját műsorszolgáltató tevékenysége beindításához, amire a rádió-televíziós koncesszió elnyerésével jogosulttá vált.

A kereset a versenynek a fent bemutatott helyzetből, valamint a Bizottsághoz az EK-Szerződés 86. cikkének (3) bekezdése alapján benyújtott beavatkozási kérelem elutasításáról szóló határozatból adódó torzulása elleni panasz irattári elhelyezésére vonatkozó határozat ellen irányul, tekintettel arra, hogy egy cég (az RTI) javára hozott intézkedésekről van szó, amelynek az olasz jogrend különleges jogosultságot biztosított.

Állításának alátámasztására a felperes az EK-Szerződés 82. és 86. cikkének megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, amennyiben az alperes:

- a kérdéses panasz vizsgálatánál gondatlanul járt el, amiért nem válaszolt a központi, a televíziós továbbközvetítés piacának megnyitása során a felperest ért hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó pontra;
- a megtámadott határozat meghozatalakor figyelmen kívül hagyta, hogy az olasz hatóságok által tett vagy elmulasztott intézkedések, amelyek által az Europa 7-et kizárták a televíziós továbbközvetítés piacáról, fokozták az RTI szolgáltató erőfölényét;
- figyelmen kívül hagyta a 2004. évi 122. törvény hatályba lépésének következményeit a felperes helyzetére. Ezen a ponton a felperes a gondos ügyintézésnek az Európai Unió alapjogi chartája 47. cikkében szabályozott elvének megsértésére is hivatkozik.